



"אורות הפרשה" עלון פרשת השבוע כיתה קטנה אבל גדולה!



בס"ד ♦ שבת קודש פרשת נשא – ב' סיוון תשע"ד ♦ עלון 100

"מי שלא יודע לתת תשומת לב
לעצמו ולחבריו, לא ידע גם
לתת תשומת לאלוקיו".

העלון יצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

יוצאי צבא בישראל – הרב שלמה אבינר

במעבר הזה דרך המדבר, אנו נפגשים באופן טבעי במצבים של כיבוש, ומתוך כך נפגשים במושג של צבא. מצות הצבאיות ביסודה היא המשך של יציאת מצרים.

יש מקום להזכיר את הביטוי של ה"חפץ חיים" זצ"ל, שהיה יהודי כלל-ישראלי, אותו אמר לבחור אחד שנקרא לצבא הגויים:

"יש לך הזדמנות להיות בצבא הפולני? אל תשתמט.

המשיח יבוא עוד מעט, ותקום מדינה, ומדינה צריכה צבא.

זאת עכשיו הזדמנות טובה לעשות תרגילים עבור הצבא שלנו".

בפרשה של היום נפגשים במציאות הזאת של צבא במובנו המעשי-ממשי, במובנו הלאומי-מדיני-אסטרטגי.

מוצאים פה את הטרמינולוגיה הזאת: "מבן עשרים שנה ומעלה, כל יצא צבא בישראל".

כשעוברים על כל חומש במדבר ומתבוננים בסדר המסעות האלוהיים שלנו, נפגשים בעובדה שאנו צבאיים, מיליטריסטיים.

לכן יש מצעד של "פחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה", כמובן מתוך זכירה שד' "הוא הנתן לך כח לעשות חיל".

(מפי רבינו הרב צבי יהודה)

למשפחת כיתה י/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה י/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט תשע"ג כל הזכויות שמורות

שבועות

כידוע, הגרש"ז אויערבך זצ"ל היה מגיע רבות אל מרן הראי"ה ללמוד תורה מפיו, אם בשיעורים הלכתיים שהיה נותן הראי"ה בשנתו האחרונה לאברכים מובחרים, ואם בסעודה שלישית במחיצת הראי"ה, בה היה הגרש"ז מקשיב בעונג ובשקיקה לחידושי התורה שנאמרו על ידי הראי"ה, ואף כותב אותם לעצמו במוצאי השבת. גם בליל חג השבועות היה הגרש"ז הולך לשמוע את שיעורו של הראי"ה. לימים תאר בהתפעלות את הנהגותיו של הראי"ה בחג השבועות: הראי"ה היה עומד ודורש כל הלילה בלא הפסק בספר המצוות להרמב"ם. הלימוד היה מתפשט לכל המרחב התורני והיה כמעין המתגבר בתורה. לאחר הלימוד במשך כל הלילה, התפילה, סעודת החג וקבלת פני האורחים שבאו לברך ולהתברך לכבוד החג עד שעות אחה"צ, הלך לדרוש דרשת חג בחורבת רבי יהודה החסיד, בלא הפסק ויגיעה

[ע"פ 'אור שלמה' (בין שני גדולי עולם מרן הראי"ה קוק והגרש"ז אויערבך), בהוצאת 'אור האורות', עמ' 20].

משנת - הראי"ה זצ"ל

יְשָׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלַיךְ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם [ו, כו].

"עומק מליצת הלשון 'ישא ד' פניו אליך'. שהפנים הם כח הקדושה המושפעת מאורו ית' לכל הדבקים בו. והנה כל אחד מישראל יש לו חלק בפנים העליונים הקדושים בכוחם. אלא שכל זמן שלא הוציא אל הפועל, עוד הפנים עומדים רחוק ממנו, אע"פ שיש לו בהם חלק, כמו 'מרחוק ד' נראה לי' [ירמיה לא, ב].
ואם האדם בעצמו מוציא מהכוח אל הפועל את קדושתו, נקרא שהוא מקרב ונושא את עצמו אל הפנים העליונים, כמו 'אליך ד' נפשי אשא' [תהילים כה, א].
אבל ברכת כהנים תברכנו, שהשי"ת יעזרנו להוציא הקדושה אל הפועל, ונמצא כביכול הוא נושא ומקרב את פניו אלינו.

ועל ידי זה "וישם לך שלום". כי בהופעת אורו ית' ועזרו מקודש, כל החלקים יתאחדו לטוב וקדושה"

[מרן הראי"ה, 'מדבר שור', סוף דרוש חמישי].

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד